

Olaf Nyby har i en årrekke drevet som kjøreinstruktør i inn- og utland. Foto Bente Grefsrud

Et kurs i kurset

– en idé for Norsk Hestesenter?

Av Per Ivar Langhelle

I det svenske Moderna Hästkrafter, medlemsblad for foreningen Skogshästen, fant vi to artikler om et interessant konsept: grunnkurs i kjøring slått sammen med etterutdanningskurs for kjøreinstruktører.

Over to helger arrangerte foreningen et slikt kurs på Kvinnerstadskolan i Örebro. Skolen er et naturbruksgymnasium som tilbyr en tredelt hestelinje, der de vanlige elevene skal innom både ridning, trav og arbeidskjøring. På dette kurset deltok 12 instruktører og 11 elever.

Vi siterer fra to av deltakernes erfaringer fra kurset (i utdrag).

Jessica Rytter, instruktør:

Deltakerne på instruktørkurset syntes dette var et meget bra initiativ. Å ha tilgang til elever gjør kurset mer givende på flere måter. Dels oppstår det andre problemer enn om allerede kjøreerfarne skal undervise hverandre. Man må også tenke annerledes ved planlegging og gjennomføring. Her fantes det andre tilgjengelig hele tiden som man kunne diskutere med og få hjelp av.

Deltagerne fikk instruksjon i blant annet selens deler, påseling og tilpasning, hestens anatomi, sikkerhet ved kjøring, tømkjøring, kjøring for vogn, brukskjøring og skogskjøring med forskjellig redskap.

Å treffe andre instruktører er utrolig nyttig. Det er aldri galt å få oppdatert sine kunnskaper og få nye tips og ideer.

En annen grunn til at disse etterutdanningskursene er så nyttige er at de

Urban Roos fra Sverige var den som gjeninnførte kjørekunsten i Norge på 1980-tallet. Klassisk kjøreteori og "upsittene skolkörning" var det han la hovedvekten på.
Foto Vera Gjersøe,

som holder kurs rundt omkring skal lære fra seg på samme måte. Det er viktig at instruktørene har et felles grunnlag og tenker og arbeider noenlunde likt. Det er også viktig for at elever ikke skal være nødt til å begynne på nytt ved eventuelt skifte av instruktør.

Anneli Kragh, kurselev:

Noen av oss var mer erfarne enn andre, fra dem som knapt hadde vært borti hest til dem som hadde kjørt inn sin hest selv. Selv tilhørte jeg gruppen som har ridd lenge, men som er helt grønn når det gjelder kjøring.

Vi hadde tilgang til Kvinnerstadskolans godt skolerte hester, fra de seige og rolige til de betydelig mer følsomme. I tillegg til de vanlige kjøre- og sikkerhetsmomentene fikk vi en gjen-

nomgang av forskjellige vogntyper. Nå tror jeg at jeg vet hva de heter de som står i garasjen hjemme.

Det var bra det var et par uker mellom kursene, så vi fikk fordøye det hele før vi gikk løs på neste omgang. For det blir mye å ta inn når man er fersk. Som nybegynner har man jo ingenting gratis, ingenting som sitter i ryggraden og kommer automatisk. Dere som har vært nybegynnere i kjøring vet hvordan det er: tømfatning, havparade, hold ut i svingen, slapp av i skuldrene, hør på instruktøren, halvparade igjen, holdt, stå stille, kort inn på tømmene, skuldrene igjen, sett mykt i gang, hvor er kjeglen jeg ikke skal kjøre på, hvor skal jeg nå, legg inn en volte..... og fremfor alt: PUST! Og det var bare på kjørebanelen!

I skogen skal man i tillegg til alt det andre holde styr på alle trær som er i veien, hvor stokken er på veg så man rekker å parere og dessuten holde seg på beina. Men så vanvittig moro!

Stor takk til dem som kom på opplegget. Det føltes meget godt hele tiden å ha minst én instruktør for hånden, både når man selv var opptatt med hesten og når man sto og så på og spørsmålene boblet opp.

En så stor gruppe av instruktører samlet gir store muligheter for at du finner en som hører hjemme i samme del av geografien som deg selv, eller kan anbefale noen som gjør det. Et stort takk til alle, jeg kommer definitivt om det blir muligheter for oppfølging!

Det er lett å forstå at deltagerne på et slikt kurs kan være begeistret. Kanskje det er på tide med et lignende opplegg i Norge? Hva om Norsk Hestesenter innkalte alle godkjente instruktører til et etterutdanningskurs eller samling? For alt jeg vet skjer det allerede, men kunne Foreningen Arbeidshestens instruktører også være interesserte? Kanskje et slikt samarbeid kunne skape større helhetsforståelse og befeste et felles grunnlag i kjøremiljøet i Norge? Legg merke til at det omtalte svenske kurset, selv om det var arrangert av foreningen Skogshästen, også la vekt på klassisk kjøreteori. Svenskene vet at enten det kjøres i skogen eller på en bane så er det to sider av samme sak, det samme som vi fikk innprentet av Urban Roos på 80-tallet. Ideen er spennende og gratis og formidles hermed. Tar noen utfordringen?